

Til
Sundheds- og Ældreministeriet
Att.: sum@sum.dk med kopi til pkh@sum.dk.
Sagsnr.: 1803275

Vanløse 7/6 2018

Høring over udkast til bekendtgørelse om tolkebistand efter sundhedsloven

Danske Ældreråd takker hermed for muligheden for at afgive høringssvar til bekendtgørelse om tolkebistand efter sundhedsloven.

Danske Ældreråd finder det uhensigtsmæssigt med denne ændring om egenbetaling for tolkebistand i sundhedsloven, af flere årsager.

I sundhedslovens § 2 står der: Loven fastsætter kravene til sundhedsvæsenet med henblik på at sikre respekt for det enkelte menneske, dets integritet og selvbestemmelse og at opfylde behovene for let og lige adgang til sundhedsvæsenet, behandling af høj kvalitet, sammenhæng mellem ydelserne, valgfrihed, led adgang til information, et gennemsigtigt sundhedsvæsen og kort ventetid på behandling. Danske Ældreråd mener således, at loven lægger op til lighed i sundhedsydelser på et velinformeret grundlag, - men med denne bekendtgørelsen om tolkebistand lægges op til forskelsbehandling og behandling på et usikkert grundlag.

Danske Ældreråd finder det bekymrende, at ældre etniske danskere m.fl., som ikke bestrider det danske sprog, med lovændring, nu selv skal betale for tolkebistand i forbindelse med behandling og lægekonsultation. Her er tale om borgere, som ikke ved deres ankomst og ophold i Danmark, tidligere er blevet mødt med et så tungtvejende krav, om at skulle kunne tale dansk for at kunne modtage sundhedstilbud på "lige vilkår" med andre danskere. Er det derfor rimeligt, at stille sådanne krav nu? - ville det eventuelt være rimeligt med et varsel inden ikrafttrædelsen?

Vedr. "lige vilkår" indbefatter det vel i denne sammenhæng, at man som borger har ret til at forstå, være orienteret og kunne kommunikere med sine sundhedsfaglige behandlere/læger, uden at man selv skal betale for denne mulighed. Danske Ældreråd opfatter denne egenbetaling til tolkebistand som en unødvendig forskelsbehandling og tendere til stigmatisering af en bestemt gruppe af borgere. Danske Ældreråd opfatter også denne egenbetaling som en barriere for, at det sundhedsfaglige personale kan yde behandling på lige vilkår og med lige rettigheder.

Det er veldokumenteret, at ældre etniske minoriteter i forvejen er underrepræsenterede i både udrednings-, behandlings- og plejetilbud. Mange søger ikke læge på grund af bl.a. sprogvanskeligheder, kultur, at sundhedsvæsenet i forvejen virker kompliceret m.v. Danske Ældreråd mener bestemt ikke, at det vil bedre på disse forhold, at der indføres en egenbetaling til tolkebistand for disse minoritetsgrupper.

Danske Ældreråd finder det desuden fagligt bekymrende, hvis det ikke er muligt for "behandleren" at kunne kommunikere med "patienten". Sandsynligvis vil mange af økonomiske grunde vælge ikke at antage en tolk, og den behandlingsansvarlige læge

kan herved have svært ved at vide og vælge den rigtige - og fagligt forsvarlige behandling til patienten. Det er ligeledes veldokumenteret, at når kommunikation og feedback mellem behandler og patient er vanskelig/ikke eksisterer, så er risici for fejlbehandling stor.

Danske Ældreråd finder det uacceptabelt, at landets sundhedsfaglige behandlere/læger, med dette forslag kan sættes i en position, hvor deres behandlingsbeslutninger måske bliver effektueret på baggrund af utilstrækkelige- eller fejlagtige sygdomsoplysninger. Er det rimeligt at landets sundhedsfaglige behandlere/læger skal pålægges dette vilkår og denne risici?

Skal vi i Danmark have lighed til sundhedsydelser, så skal der også være lige adgang og lige rettigheder. I Danske Ældreråds optik giver det forskelsbehandling, er uetisk og fagligt uforsvarligt, at komme med et krav som dette, med en dansksprogsbarriere og en 3 års grænse for bopæl i Danmark. I Danske Ældreråd finder vi, at bekendtgørelsen som minimum bør dispensere, i en passende periode, i forhold til ældre minoriteter, som ikke har været klar over, at det danske sprog var en forudsætning for sundhedsfagligt, at føle sig tryk og forstå egen behandling uden ekstraomkostninger.

Hvis Regeringen, Folketinget og Sundheds- og Ældreministeriet fastholder bekendtgørelsen, ser Danske Ældreråd gerne, at bekendtgørelsen kommer til at afspejle, at det er alle ældre over 60+ som har ret til undtagelse for gebyr, og ikke kun ældre borger fra Grønland, Færøerne og Det Tyske Mindretal i Danmark.

Danske Ældreråd stiller sig gerne til rådighed med yderligere uddybning og eksempler på problematikken.

Med venlig hilsen
På Danske Ældreråds bestyrelses vegne

Lisbeth Marie Grøndahl
Sundheds - og Ældrepolitisk Konsulent